

Uit een meditatie van Jozef kardinaal Ratzinger (+ 2022)*

De evangelist Johannes brengt de twee sacramenten,
Doop en Eucharistie, terug op het kruis:
hij ziet ze uit de open zijde van de Heer opspringen ^(Jh. 19,34)
en ontdekt er de vervulling
van het woord van Jezus in zijn afscheidsrede:
"Ik ga weg en kom bij u terug".
Door te vertrekken kom ik;
ja, mijn vertrek –de dood op het kruis-
is ook mijn komst."
Als we in leven zijn
is ons leven niet alleen een brug
die ons met elkaar verbindt,
het is ook een barrière
die ons verdeelt, ons opsluit
in het onoverkomelijke verdedigingswerk van ons 'ik'...
Zijn open zijde wordt het symbool
van de nieuwe opening
die de Heer heeft verworven in de dood.
Voortaan is de barrière
van zijn lichaam weggenomen:
het bloed en het water stroomt van zijn zijde
door de geschiedenis in een enorme stroom;
als Verrezen is Hij de open ruimte
die ons allen uitnodigt.
Zijn terugkomst is niet een gebeurtenis
aan het einde der tijden:
het is al begonnen in het uur van zijn dood
waar Hij door te vertrekken,
op een nieuwe manier onder ons gekomen is.
Zo heeft Hij
de bestemming van de graankorrel vervuld:
als het niet in de aarde wordt begraven,
blijft het alleen,
maar als het in de aarde valt en sterft,
dan draagt het honderdvoudig vrucht ^(Jh.12,24).
Wij leven allemaal nog
van de vrucht van de graankorrel die dood is.
In het eucharistisch brood ontvangen wij
de onuitputtelijke vermenigvuldiging
van de liefdesbroden van Jezus Christus,
die rijk genoeg is. om de honger van alle eeuwen te stillen.

* Kardinaal Jozef Ratzinger Meditationen zur Karwoche, 1969 (*bij Jh 14, 27-31a*)
UITGAVE: WOORD & BEZINNING © Stichting IWVL - Arnhem